

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯ

Шахвердян Д.С.

Харківський національний університет міського господарства

імені О.М. Бекетова,

м. Харків

Перетворення ресурсозбереження в один з важливих чинників економічної стратегії підприємств житлово-комунального господарства значною мірою обумовлено корінною зміною ресурсної ситуації в Україні за останні десятиліття. Скорочення приросту природно-сировинних ресурсів веде до збільшення значущості управління ресурсозбереженням на підприємстві.

Макроекономічний підхід передбачає розгляд цілей ресурсозбереження не з позиції конкретного господарюючого суб'єкта, а економіки в цілому (єдиної системи, в якій взаємодіють підприємства різних форм власності, функціонують ринки капіталів, товарів, послуг і факторів виробництва). Згідно з цим підходом, ресурсозбереження має забезпечити задоволення потреб національного господарства в обмежених ресурсах, підвищити ефективність економіки і прискорити темпи розвитку країни. При цьому, цілі ресурсозбереження не повинні обмежуватися досягненням тільки економічного ефекту, особливої значимості набуває стратегічний розвиток зі збереженням національних багатств для майбутніх поколінь. Ресурсозбереження визначається сукупністю заходів, спрямованих на збалансоване витрачання ресурсів на всіх стадіях ресурсного циклу з метою отримання максимального корисного ефекту від їх використання за умови безпеки країни, екосистеми, регіонів, підприємств, людини.

Соціально-економічна сутність ресурсозбереження зводиться до вирішення трьох основних завдань.

По-перше, раціональне використання виробничих ресурсів та їх економія за рахунок застосування досконаліших технологій, що забезпечить підвищення економічної ефективності галузі.

По-друге, застосування ресурсозберігаючих технологій сприяє відчутній економії ресурсів і підтриманню екологічної рівноваги в зоні господарської діяльності.

По-третє, ресурсозбереження створює умови для розвитку соціальної інфраструктури з огляду на динамічний економічний розвиток господарюючих суб'єктів, які можуть виділяти кошти для вдосконалення соціальної інфраструктури, а поліпшення екологічного стану сфери господарської діяльності мінімізує ризик професійних захворювань робітників.